Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 195 (1945) ♦ Субота, 10 жовтня 1998 року ♦ Ціна договірна

«У Верховній Раді буде сформовано більшість»,

— заявив 8 жовтня під час зустрічі з лідерами молодіжних організацій Голова ВР Олександр Ткаченко

— Мене вразило, що через ваші виступи червоною ниткою пройшла тема консолідації. І не тільки молодіжного руху, а й суспільства, в тому числі Верховної Ради, — поділився своїми міркуваннями Олександр Миколайович під час зустрічі з лідерами понад 30 молодіжних організацій. Власне, консолідація — це те, чого, на думку Голови ВР, бракувало українському народові останніх сім років. А протистояння, яке було в суспільстві, — результату не дало. Олександр Ткаченко наголосив, що дехто не розуміє: назад вороття немає. А тому не можна все тільки ганьбити, хоча, звичайно, «не можна виправдати того, що відбувається у державі».

(Закінчення на 2-й стор.).

Ідея номера

Бути чи не бути: ЗАКОРДОН НАМ ДОПОМОЖЕ

Несерйозно, пане Президенте

Глава нашої держави Леонід Кучма заявив, що Україна пропонує свої послуги в урегулюванні косовської кризи. Зробив він це, повідомляє «Інтерфакс-Україна», під час зустрічі з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком. Виходить, коли чогось і бракувало для владнання косовського конфлікту, то саме участі українських дипломатів — про це світовій спільноті слід було б здогадатися значно раніше... А якщо серйозно, то така несподівана рішучість Президента наводить на певні роздуми про потрібність заяв узагалі та про необхідність вагомих підстав для їх оприлюднення.

(Закінчення на 5-й стор.).

До нас їдуть верховні судді

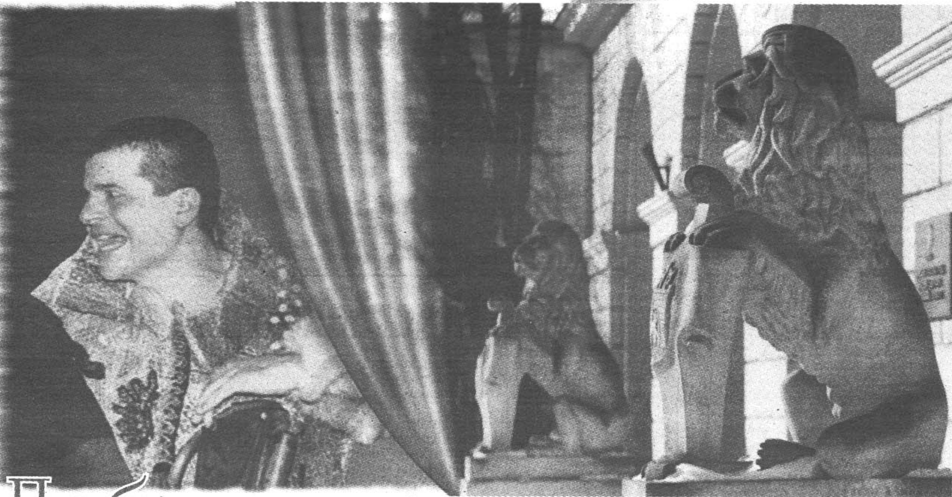
Глави Верховних судів дев'ятнадцяти центрально- та східноєвропейських країн з'їдуться до Києва, де 12—14 жовтня відбудеться їхня традиційна щорічна зустріч. Тема нинішньої: «Верховний суд та діяльність органів правосуддя». Конференція пройде під егідою Ради Європи, за участю заступника Генерального секретаря цієї організації Ганса Крюгера. Очікується, що відкриє зустріч Президент України Леонід Кучма.

Ні дня без... цноти

За союзних часів діяло залізне правило: якщо, наприклад, у Керчі втопився студзагонівець, негайно забороняли купатися всім бійцям будзагонів на території 15 республік.

У «Голосі України» не тільки згадали славну традицію, а й вирішили взяти її на озброєння — з причини більш ніж поважної. Як відомо, редактора «Правды Украины» Олександра Горобця звинуватили у спробі згвалтування співробітниці. «Встановлений» органами правопорядку факт «кримінальної нецнотливості» і спричинив появу нового наказу в стінах редакції «Голосу України». По секрету влаштовую вам витік службової інформації. Тс-сс: тільки між нами...

(Закінчення на 6-й стор.).

Побачимось у Львові, друже Гамлет

20—30 вересня (як завжди, на базі Львівського духовного театру «Воскресіння») відбувся IV Міжнародний театральний фестиваль «Золотий лев».

Що таке фестиваль? Це, власне, клаптикова вистава, де враження й висновки нанизуються одне на одне. Пригадується, в армії ми колись отаким чином вечорами дивилися телевізор усією казармою: три хвилини — футбол, три хвилини — кіно про війну і ще три хвилини — партз'їзд (теж комусь треба!). А потім — знову все спочатку. Враження — дивовижне: утворювалася химерно-цілісна картина того, чим жив наш світ. Так і оцей фестиваль.

На знімку: Гоча Капанадзе в ролі Гамлета.

(Закінчення на 6-й стор.).

Врожай-98

Замість дойки зрання буде клонування

Темпи заготівлі кормів в Україні поточного року значно нижчі, ніж 1997-го, повідомили в Держкомстаті. Нині є 9,1 млн. тонн кормових одиниць, що на 34% менше, ніж за аналогічний період минулого сезону. Причому обсяг заготовленого в 1998 році силосу вдвічі менший, ніж торік, — 2,1 млн. тонн одиниць.

Висновок такий: найближчими місяцями селяни активно возитимуть худобу, яку вже не прогодувати, на м'ясокомбінати. Так само активно крамниці зваблюватимуть споживача з порожнім гаманцем розмаїттям ковбас. Навесні радіо та телебачення сумно сповіщатимуть про втрати у тваринництві. Ну, а якщо під ніж піде маточне поголів'я, МінАПК доведеться терміново переймати досвід братньої Англії і запроваджувати обов'язкове клонування в сільгосппідприємствах ВРХ, свиней, овець та іншої худобинки.

Знову Січ загомоніла...

Учетверте в Запоріжжі вирує всеукраїнське свято гумору «Весела Січ». Учора воно скрасило життя-буття мешканців усіх районів обласного центру, а сьогодні зранку людські ріки потягнулися на великий осінній ярмарок.

Під вечір центр свята переміститься на майдан біля палацу спорту «Юність», де один із спонсорів святкових заходів — пивобезалкогольний комбінат «Славутич» проведе «Пивограй на весь край».

Святкові заходи триватимуть і 13—14 жовтня на честь 55-ї річниці визволення Запоріжжя від фашистських загарбників.

P.S.

○ Два мешканці села Савичі Шепетівського району Хмельницької області потонули в озері під час рибної ловлі.

○ У рамках проведення Днів японської культури сьогодні в столиці відбудеться демонстрація чайної церемонії та мистецтва ікебани.

○ У кожному сьомому комунальному будинку Києва вже є тепло.

○ У Лубнах (Полтавська область) вбито офіцера податкової міліції.

У номер

● *Київ*

Суїцид по-столичному

На шість хвилин перервався в четвер у годину пік рух потягів київського метрополітену. Винуватець — 32-річний киянин, який намагався вчинити самогубство на станції «Арсенальна». Стрибнувши під потяг, він упав у рівчак між рейками. Машиніст, не встигши загальмувати, знайшов невдаху під четвертим вагоном з... незначними травмами голови. Воістину, кому судилося потонути, той не згорить у вогні.

Рятувальник хоч і не піонер, але також завжди готовий

Кількість техногенних та природних надзвичайних ситуацій в усіх регіонах України збільшується. Та іноді одні й ті самі завдання виконують різні служби, що призводить до додаткових витрат коштів, яких і так замало. Перехід же від галузевого до функціонального принципу роботи поки не розпочато. Отже, щоб вирішити свої професійні питання, 165 представників аварійно-рятувальних служб, що діють у складі різних міністерств, відомств та громадських організацій, провели Другу всеукраїнську науково-практичну конференцію.

На думку фахівців, насамперед потрібна консолідація зусиль усіх рятувальних служб. І зокрема, співпраця з громадськими організаціями (спелеологи, альпіністи, аквалангісти). А Кабінет міністрів України, державні адміністрації АР Крим, міст Києва, Севастополя та областей мають звернути увагу на незадовільне фінансування робіт з профілактики та реагування на надзвичайні ситуації.

● *Черкаси*

Заарештовано голову райдержадміністрації

За підозрою у причетності до організації вбивства на замовлення взято під варту голову Тальнівської райдержадміністрації Миколу Гавагу, призначеного місяць тому на цю посаду указом Л. Кучми.

З санкції прокурора області у домоволодінні М. Гаваги було проведено обшук і вилучено кілька одиниць вогнепальної зброї і велику кількість набоїв.

Після проведення в Черкасах спільного засідання колегій МВС України та Черкаської облдержадміністрації міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко заявив журналістам, що вже нині правоохоронні органи мають незаперечні докази причетності голови Тальнівської райдержадміністрації до справи організації вбивства на замовлення. Арештовано кілера та його спільника, котрі зізналися у підготовці злочину з участю М. Гаваги.

«У Верховній Раді буде сформовано більшість»,

— заявив 8 жовтня під час зустрічі з лідерами молодіжних організацій Голова ВР Олександр Ткаченко

(Початок на 1-й стор.).

Проте, на його думку, «лише консолідація усіх суспільних сил може захистити державу, яка ніколи не була провінцією ані в Росії, ані в Європі». Отож головним завданням для себе Олександр Ткаченко визначив консолідацію парламенту, політичних сил, українського народу. Голова Верховної Ради переконаний: треба постійно дбати про зростання авторитету законодавчого органу. Від цього залежить те, чи рахуватимуться з Україною у світі.

Саме тому Голова ВР висловив сподівання, що йому вдасться об'єднати довкола себе більшість народних обранців, які до кінця першої половини наступного року приймуть Національну програму відродження України. Адже ще донедавна наша держава посідала перше місце у світі з виробництва олії і цукру на душу населення, третє — тваринницької продукції. Були часи, коли на кожного припадало по тонні зерна і сталі.

Олександр Ткаченко переконаний: реалізація Національної програми відродження України дасть можливість через 2—3 роки повернути втрачені позиції. Власне, саме тому і буде запропоновано інший підхід до визначення державного бюджету на наступний рік. «Насамперед ми підійдемо до його формування не з політичних позицій, а з економічних, і роботу почнемо не з витратної, а з доходної частини», — наголосив Голова Верховної Ради. Усе буде робитися для того, щоб суверенітет був підкріплений не тільки політично, а й економічно.

«Ми повинні передати у ваші руки не розвалену, а потужну, економічно розвинену державу», — таку думку висловив молодіжним лідерам Олександр Ткаченко. Для того, щоб у наступному тисячолітті саме Україна визначала світові процеси. І для цього є всі підстави. 72 відсотки лауреатів Нобелівської премії — вихідці із слов'янських держав, в тому числі з України.

І школа дитячого й молодіжного гарту, яку пройшла більшість нинішніх керівників нашої держави, дала позитивні наслідки. Згодом з'явилися альтернативні молодіжні організації.

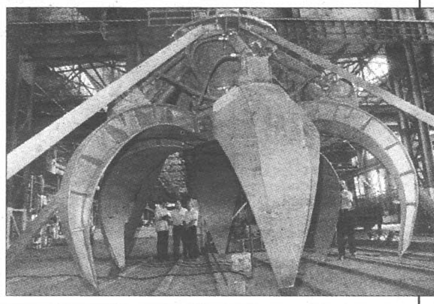
Щоправда, потім молодіжний рух виявився у «затінку» політичних процесів, що відбувалися в Україні. Отож після зустрічі лідерів молодіжних організацій з Головою Верховної Ради можна стверджувати, що молодь починає знову ініціювати процеси, які, безперечно, можуть вплинути не тільки на політичну, а й на економічну ситуацію.

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко запевнив лідерів молодіжних організацій, що всі їхні пропозиції, в тому числі формування молодіжного парламенту і уряду, закріплення за народними обранцями громадських помічників від молоді тощо буде реалізовано уже найближчим часом. Бо молоді люди мають нове мислення і прийшли до Верховної Ради не просити, а допомагати.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Усім кранам крани

Закритому акціонерному товариству «Запорізький енергомеханічний завод» виповнилося 70 років. Спочатку це були механічні майстерні в управлінні будівництва «Дніпрогесу», потім завод, що став провідним у створенні вантажопідйомних механізмів, нестандартного обладнання та складних металоконструкцій для енергетичної галузі. Тут виготовляли баштові, мостові, козлові, портові крани вантажопідйомністю до 710 тонн, що працюють на теплових, атомних та гідроелектростанціях 50 країн світу. Свій ювілей завод зустрів, маючи повний портфель замовлень, розширивши номенклатуру виробів у три рази.

На знімку: випробування гідравлічного грейфера, виготовленого на замовлення одного з російських військових заводів.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ).

Відставка уряду можлива, якщо...

Актуальне інтерв'ю

Ще донедавна пропонувалося звіт уряду не заслуховувати. Ще донедавна найпалкішим захисником Кабінету міністрів виступала фракція НДП. Однак усе радикально змінилося. І сьогодні про необхідність відставки заговорили навіть впливові депутати від Народно-демократичної партії. Однак їхню точку зору поділяють не всі. Про це розмова нашого оглядача з керівником фракції об'єднаних соціал-демократів Євгеном МАРЧУКОМ.

— Рішення, що 13 жовтня розглядатиметься звіт уряду, парламент ухвалив. І при цьому навіть лунають голоси деяких членів Народно-демократичної партії про те, що треба ініціювати у Верховній Раді розгляд питання про довіру-недовіру урядові. Чи не означає це, що і Президент хоче відставки Кабінету міністрів? Адже за умов наближення президентських виборів главі держави вигідно отримати у дарунок «стрілочника».

— Я за те, щоб максимально посилився парламентський контроль за діяльністю уряду — майже 8 місяців його взагалі не було. А тому про певні результати «діяльності» ми дізнаємося лише через деякий час. Я за те, щоб цей контроль комітети Верховної Ради вели гранично жорстко.

Але сьогодні, справді, треба заслухати звіт Кабміну. І не просто звіт, а пояснення причин того, що відбувається в економіці, з обговоренням цих причин. Я за те, щоб розібратися в економічній політиці, особливо, якщо уже видно, що рухаємося не «в ту степь», як кажуть росіяни. Я за те, щоб розібратися з персоналіями: чи на місці вони? Я за те, щоб розібратися, що відбулося з пірамідою ОВДП? Адже нині намагаються все списати на Росію і тихенько заховати цю проблему в конверсію облігацій державної внутрішньої позики, «розмазати» її на три роки і зробити вигляд, що нібито нічого не сталося. Це означає наміри приховати справжні причини кризи (а їх дуже багато), які треба якнайуважніше проаналізувати. І борг внутрішній, і борг зовнішній, і багато інших питань.

З усім треба розібратися, треба зробити інвентаризацію дій і бездіяльності уряду. У Росії уже розгорілася криза, а у нас ніхто ніяких заходів не вживав. 17—18 серпня уже було видно, що в Росії — обвал. А у нас панували добрі настрої: тривала підготовка до Дня незалежності, святкували ювілеї і таке інше. Казали, що ми дуже незалежні і нам не страшна російська криза.

І тільки у вересні починають розробляти і приймати антикризові заходи, про які не можна сказати, що вони антикризові. І лише місяць потому видається «на-гора» те, що треба було зробити на другий-третій день після початку російської кризи. Саме тоді треба було Президентові негайно приїхати у Київ з Криму чи зібрати туди відповідальних міністрів і засісти за розробку антикризових заходів. Залучити до цієї роботи народних депутатів (я впевнений: якби глава держави чи уряд звернулися до парламенту і запропонували провести негайно сесійне засідання, то навіть якби депутати і відпочивали, може, не 400, а 301 депутат був би в Києві).

І коли шановані люди кажуть, що кризу не можна було спрогнозувати, як і смерть, то це щонайменше розраховано на аматорів чи недалекоглядних дилетантів. Уже нині п. Горбулін у газеті закидає мені, що я нібито вимагаю неможливе — тобто спрогнозувати російську кризу. Та не російську — свою кризу спрогнозувати. Адже у нас ті самі складові: піраміда ОВДП, гігантські заборгованості з соціальних виплат, спад виробництва, те саме зростання дебіторсько-кредиторської заборгованості і так далі. І що? Не можна було спрогнозувати? А для чого тоді інститути стратегічних і інших досліджень при адміністрації Президента, Академії наук, уряді? Для чого тоді у Кабінеті міністрів сила-силенна іноземних експертів?

Я не вірю в те, що не можна спрогнозувати. І з усім цим треба серйозно розбиратися. Помилки. Особистості. Відповідальність. Бездіяльність. Причому бездіяльність всіх, хто мав діяти. Коли криза на фронті, а тут той самий фронт — економічний, назвемо його так, там же немає такого: не знав, не бачив, не встиг, не передбачив. Бо такі командири на такому серйозному кризовому повороті будуть тільки програвати. І програш це не особистий. Тому з усім треба дуже досконало розібратися.

Але розібратись і всіх вигнати — зробити ще гірше. Чому? Як тільки уряд піде у відставку, гривня одразу щонайменше на 40—50 пунктів упаде. Вона, на жаль, і так котиться щодня донизу, але відставка уряду лише пришвидшить рух у цьому напрямі. А далі — вакханалія на 3—4 місяці: формування, написання програм тощо. І Президент казатиме: ну, що ж, за вашим наполяганням — уряд у відставці, а тепер, доки він вивчає ситуацію — терпіть.

Треба когось зняти? Треба, але решта хай працює. Антикризові заходи маєте? Відпрацювали їх? Ви за них відповідаєте? Відповідайте. Виплутаємось усі разом? Вилиземо? Добре. Хтось нагороду отримає. Але все одно треба розібратися: чому так сталося?

— Але у Верховній Раді можливий сценарій, коли інтереси різних політичних сил, приміром НДП, комуністів, ще декого, збігатимуться і вони разом відправлять уряд у відставку...

— Таке може бути. Але це буде не що інакше, як змова, щоб дехто уникнув персональної відповідальності.

— Олександр Волков, радник Президента, який став народним депутатом, на запитання журналістки Тетяни Коробової, чи піде він працювати у фракцію НДП, відповів: «З імпотентами не працюю». Виходить, що на нинішньому складі Кабінету міністрів, який очолює перший номер списку Народно-демократичної партії, поставлено хрест?

— Думаю, що Волков, мабуть, тут трохи перебрав. Схоже, він не одразу усвідомив, що його сприймають як представника Президента. Мабуть, скоріше, був фігуральний вислів. Але такі кроки НДП вже робить, тут може бути інше...

Відставка уряду можлива за умови, коли на місце нинішніх урядовців запропонують сформовану висококопрофесійну команду знавців своєї справи, які мають досвід чи просто нові підходи до розв'язання економічних проблем.

А коли відправляють у відставку, бо когось із своїх не взяли на міністра чи голову комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, це — не політика, це — політиканство. Я проти такого і проти відставки уряду в цілому.

— Дякую.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Світлана ПИСАРЕНКО, «Голос України»

Прогнозний коментар песиміста

Той вітер не вартий тих грошей

РЕАЛІЗУВАТИ процедуру імпічменту Президентові Кучмі з проведенням дострокових виборів глави держави видається справою нереальною з огляду на кілька обставин. Чинне законодавство, передусім Конституція України, закони про вибори Президента України, про всеукраїнський та місцеві референдуми, хоча й передбачають таку акцію, все ж таки нині не дають реальної можливості втілити її у практичному суспільному житті. Розуміючи це, парламентарії ще минулого скликання намагалися внести на розгляд сесії проект закону про імпічмент Президенту. Однак не здобули підтримки більшості колег. Проте, зрештою, саме тоді законодавці мали реальну можливість закласти правову базу для реалізації положень Конституції стосовно порядку проведення процедури імпічменту. Не зробивши це тоді, вони фактично дали панові Кучмі індульгенцію, убезпечивши його від усунення з посади достроково.

Мріяти про імпічмент до смішного пізно

Утім, не важко уявити собі, що якби парламент навіть і прийняв цей закон, то навряд чи саме Леонід Кучма підписав би його. Долю цього закону можна передбачити майже стовідсотково безпомилковим прогнозом: Президент його не підписує, користуючись своїм правом вето, парламент долає вето, але до гри стає Конституційний суд. І, як уже довело життя, виносить єдино «правильне» рішення. Питання зависає. Зависне воно, на жаль, і нині, навіть якщо тепер депутатський загал і почне розглядати проекти закону, підготовлені різними авторами. До речі, нині таких проектів, в яких міститься процедура порядку імпічменту, кілька, хоча й називаються вони проектами закону про вибори Президента України. Якщо справа взагалі дійде до їх розгляду, безумовно, буде прийнято рішення, щоб звести їх в один проект, доопрацювати і подати для прийняття ВР. Уявіть, наскільки може бути відкинуто розгляд цього документа. Адже насувається найскладніша і найактуальніша праця — проект бюджету-99 і решта законопроектів, з ним пов'язаних.

Фото з архіву «ГУ».

Отож час для ухвалення нового закону про вибори Президента, що міститиме й процедуру імпічменту та проведення дострокових виборів глави держави, втрачено не тільки попереднім складом парламенту, а й нинішнім. Та навіть якщо станеться небувала консолідація законодавчого органу і він ухвалить відповідний закон, Президент навряд чи його підпише, і все піде за описаним і давно відомим сценарієм.

«Прокрутимо» й найбільш неймовірний варіант: Президент «набрався сміливості» й підписав ухвалений Верховною Радою закон про вибори Президента, де будуть виписані й норми процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту.

Та в будь-якому разі цей закон не може суперечити Конституції. А нею передбачено, що питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту ініціюється більшістю від конституційного складу Верховної Ради України, для проведення розслідування створюється спеціальна тимчасова слідча комісія, до складу якої входять спеціальний прокурор і спеціальні слідчі. Її пропозиції розглядаються на засіданні ВР. За наявності підстав Верховна Рада не менш як двома третинами від її конституційного складу приймає рішення про звинувачення Президента України. А рішення про усунення Президента з поста в порядку імпічменту ухвалюється Верховною Радою не менш як трьома четвертими від її конституційного складу. Це 338 голосів. Така кількість навряд чи набереться у ВР. Це більше навіть за конституційну більшість. Принаймні фракція НДП, котра налічує близько 90 осіб у парламенті, здатна добрати ще 23 прихильників Президента.

Та, зрештою, і 338 голосів не ставлять крапку у справі. Бо рішення приймається після перевірки справи Конституційним судом і отримання його висновку про додержання процедури розслідування і розгляду справи про імпічмент та отримання висновку Верховного суду про те, що «діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину».

Як довго в часі і просторі може тривати перевірка справи КС та підготовка висновку у Верховному суді? Скільки треба. Мабуть, ніхто і уявити собі не може цього. Принаймні до того часу, коли ставити питання про дострокове усунення Президента буде вже до смішного пізно. Бо вибори, як записано у Конституції, мають відбутися останньої неділі жовтня 1999 року. І вже, очевидно, виборча кампанія буде в розпалі, коли навіть якийсь із судів буде готовий до подання висновку чи результатів перевірки. Та й навряд чи зможуть вони довести те, що «діяння, в яких звинувачується Президент України, містять ознаки державної зради або іншого злочину».

Народ любить рятувати переслідуваних

Найпевніше, Президент України постане перед виборцем без вини винуватим, упереджено переслідуваним героєм, котрий навіть підписав закон про імпічмент, бо йому нема чого боятися, він перед виборцями чесний і, головне, «щоб тривали розпочаті ним реформи». А до того часу реформатори, може, і знайдуть «кістку» для народу, щоб кинути її, аби без зарплати не...

Синдром порятунку переслідуваного, котрий виявляється справедливим і добрим, — характерна наша українська риса. Та й не тільки наша. Здається, якби нині провели дострокові вибори Президента США, Білий дім отримав би того самого господаря ще з вагомішою перемогою. І тим більше над ініціатором розслідування прокурором Старром. Такий фокус може статися і з нашими ініціаторами імпічменту Президентові Кучмі. Хоча, мабуть, опоненти Леоніда Даниловича розраховують на протилежну реакцію.

Переконана, ніхто всерйоз не думає про те, що процедура усунення Президента з поста в порядку імпічменту може стати доконаним фактом. Однак створюють ініціативні групи, готують законопроекти, збирають підписи на підтримку проведення всеукраїнського референдуму про недовіру Президентові Л. Кучмі, організовують штаби... Навіщо? Кажуть, щоб привернути увагу громадськості до факту хибного курсу нинішнього Президента країни, доведеної до крайньої межі зубожіння. Та всі розуміють: так далі жити не можна. І навіть якщо й поставлять свої підписи на ініціювання всеукраїнського референдуму про недовіру Президентові, нема надії на те, що він відбудеться, а результати його визнають дійсними.

(Закінчення на 7-й стор.).

Віктор ТЕРЕН, журналіст

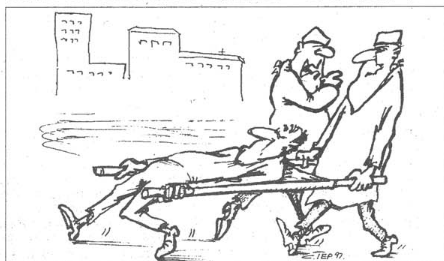
Про що говорити Соросу з нашим прем'єром?

Асоціації

ВІДОМИЙ український банкір Ярослав Солтіс, аналізуючи політику валютного регулювання останніх років, шкодував: «На жаль, ми залучили на свою територію надмірну кількість твердої валюти, через що національні гроші почали втрачати власне функції грошей».

Беручи до уваги шалений попит на американський долар, це звучить парадоксально. Але все стає на свої місця, коли згадати, що йдеться не про зароблені державою, а позичені нею за кордоном гроші. Позичені не надміру, а бездарно. Мабуть, саме це і болить найбільше Ярославу Солтісу. Добре обізнаному з тонкощами боргових зобов'язань, нехтування якими призводить до створення фінансових пірамід. Він, банкір, краще за інших знає, що фінансові піраміди виникають не внаслідок побудови, а внаслідок руйнації ринків капіталів. Класичний приклад Україна вже подала, коли поставила хрест на ліквідності облігацій внутрішньої державної позики, тим самим наплювавши в неемісійне джерело погашення дефіциту бюджету.

Наплювавши в криницю, в якій змочували губи студенти, пенсіонери, лікарі, військовослужбовці та інші громадяни з бюджетною орієнтацією. Наплювавши в криницю, на яку розраховували банкіри, сподіваючись, що гарантований Мінфіном доход захистить їх від інфляційного циклону зі Сходу. Занехаявши джерело, яке доморощені та іноземні інвестори небезпідставно вважали своєрідною оазою в монетарній пустелі. Ще б пак! Відколи висока доходність довгострокових і середньострокових облігацій поставила у нерівні умови своїх і заморських інвесторів, деякі операції з цінними паперами приносили казкові прибутки їх власникам. Уряд України позичав гроші на таких щедрих умовах, що кредитори якийсь час полювали на ОВДП. Іноземні кредитори, а не свої, в яких не було грошей. Іноземні кредитори, яких здебільшого не обходили проблеми податкового пресингу, бо вони були захищені міжнародними угодами. Іноземні кредитори, які поведінку українського Мінфіну порівнювали з поведінкою слона у вітальні, спостерігаючи за тим, як у пошуках золотої середини пожадливий урядовий менеджмент пропонував золоті проценти. Не знаю, як Ярославу Солтісу, а мені цього тижня ввижався прийом, який влаштовували іноземні кредитори у Вашингтоні, — традиційний атрибут щорічних зборів МВФ та Світового банку. Я бачив Сороса, який завдяки світлому розуму дає раду чужим грошам на фінансових ринках світу. І бачив українського прем'єра Валерія Пустовойтенка, який не відає, як розпоряджатися власними грошима. В оточенні поважних фінансистів і сановних іноземних кредиторів ці дві постаті вирізнялися, ніби інопланетяни. І не тому, що Сорос по-батьківськи дорікав МВФ за надмірну вимогливість та беззастережне довір'я до країн-реципієнтів, указуючи на небезпеку фінансової рецесії (загальне зниження ділової активності). І не тому, що Валерій Пустовойтенко фактично репрезентував країну, в якій ця рецесія вже на носі. А тому, що перший — зі своїми рецептами і тверезим поглядом на життя, — це все-таки людина майбутнього, а другий — зі своїми примітивно-силовими процедурами і партійно-командною психологією, — це вже пережиток. І попри те, що вони однаково люблять гроші, Сорос добре знає їм ціну, а Пустовойтенко про неї поки що навіть не здогадується. Не допомагає навіть одягнений у чорний фрак Віктор Ющенко. На прийомі у Вашингтоні фрак видавав у ньому банкіра, а не адміністратора, який вольовим рішенням зачиняв міжбанківський валютний ринок. Тим часом цей ринок тільки й міг підказати Валерію Пустовойтенку реальну ціну грошей. Національних та інтернаціональних, м'яких і твердих, тих, що пахнуть урядовцям і не пахнуть шахтарям та вчителям.

Навмивається ж отаке! Кажуть, наш прем'єр з Соросом навіть словом не перекинувся. Не дивно, бо Сорос уболіває на біржі, а не на стадіоні.

Мал. С. ТЕРЕЩЕНКА.

У номер

● *Київ*

Життя солдата держава оцінила надто дешево

Днями в Києві відбувся позачерговий з'їзд Всеукраїнської спілки матерів загиблих (померлих) в мирний час військовослужбовців. В українській армії з різних причин щороку гине близько 500 вояків. Життя кожного з них держава оцінила в 3 тисячі 700 гривень — саме таку страхову суму виплачують у разі загибелі солдата чи офіцера його родині. Члени спілки вимагають збільшення цієї суми та поліпшення соціального захисту таких сімей. Відповідне звернення делегати з'їзду мають намір надіслати на адресу Верховної Ради, Кабінету міністрів, а також Президента України.

● *Луганськ*

А шахти, як люди...

Винесення на розгляд Верховної Ради проекту «Закону про ліквідацію гірничовидобувних підприємств», схоже, залишається тільки справою часу. Необхідність цього підтверджує і приклад «Стахановвугілля» — першого у державі вуглевидобувного об'єднання, яке приречене на закриття. Затрати на ліквідаційні роботи на шахтах регіону згідно з розробленим проектом становлять понад 700 мільйонів гривень. А загалом ситуація, що склалася навколо «похорон» вугільного об'єднання, зазначалося на виїзній колегії Мінвуглепрому, потребує звернення до Верховної Ради України з проханням надати території Стахановського регіону статус зони підвищеної екологічної небезпеки. Тим більш, що вмирають тут не тільки шахти — вже нині у місті Брянці смертність у три з половиною рази перевищує народжуваність...

● *Ялта*

«Лесина осінь»

Учора в Ялтинському музеї Лесі Українки відкрився традиційний фестиваль мистецтв «Лесина осінь». У ці дні відбудуться конкурси читців поезії поезії. Концертні зали заповнять шанувальники творчості солістки Національної опери України Валентини Степової, ансамблю народної музики «Дмитро», юних піаністів міської музичної школи.

Григір ЧОРНИЙ, журналіст

Гросмейстерський хід чи старі іграшки?

Коментар тижня

Цього тижня Мінстат видав на-гора звістку про те, що рівень інфляції у вересні становив 3,8 відсотка. І це багатьом нагадало лукавого воїна у медсанбаті, який наганяє температуру, натираючи потай від лікаря серцевину ртутного стовпчика. Скільки треба, таку температуру й нажене.

Справді, доки інфляційний клімат держави залежатиме від показників Мінстату, можна не сумніватися, що під час зустрічі у Вашингтоні нашого прем'єр-міністра з іноземними кредиторами наш «термометр» покаже нормальну температуру навіть у безнадійно хворого ринку. А що товарний ринок саме у такому стані, сьогодні не сумнівається жодний фахівець. Утім, якщо продовжувати аналогію з лукавим воїном, то Мінстату навряд чи вдалося ошукати свого лікаря — народ. На його очах ціни на послуги і товари зростали так швидко, як ніколи. У регіонах їх пробували фіксувати адміністративними методами. У Києві, наприклад, заборона підвищувати ціни на низькооктанові марки бензину відразу спричинила його дефіцит на автозаправних станціях, і «Жигулі», яким буцімто мерія вирішила своїм рішенням зарадити, перейшли на вдвічі дорожчий бензин. На 40 — 50 відсотків подорожчали майже всі товари походженням з Російської Федерації. Впродовж місяця народ збагнув, що його споживчий кошик полегшав через істотне подорожчання імпортного продовольства і медикаментів. З думкою, що навіть на ліки вже не заробити, народ кинувся з останніми копійками і до аптек.

Розпрощалися з мрією придбати за поміркованими цінами теле- і комп'ютерну техніку тисячі підприємств малого і середнього бізнесу. А велети нашої індустрії сушили голову над тим, як повернути валютні кредити, бо нинішню девальвацію на часі розцінювати як форсмажорні обставини. Прикметно, що погіршення ситуації характеризувалося цього разу випереджальним зростанням оптових цін над роздрібними, тоді як торік було навпаки. Все це, разом узяте, наводить на невтішні думки, що ціни (особливо імпортні) у перспективі повинні зрости адекватно рівневі девальвації гривні.

Тепер про особливості мінстатівського «термометра». Чому, власне, у вересні він показав 3,8 відсотка інфляції, а не, скажімо, більше або менше? Справа в тому, що Україні видали кредит EFF на певних умовах. Стрижнева з них — досягнення певних інфляційних очікувань у вересні і за 1998 рік у цілому. Зважаючи на фінансову кризу, меморандум української уряду, погоджений з МВФ, передбачав інфляцію споживчих цін у вересні щонайменше у 10 відсотків. На думку багатьох експертів, так насправді воно і є. Проте мінстатівський звіт стосовно 3,8 відсотка має засвідчити іноземному кредитору, що уряд у нас — ого-го. Адже цілком очевидно, що підіграти найоптимістичнішому сценарію зразка липня цього року (коли разом зі зростанням ВВП на 0,5 відсотка прогнозували 12 відсотків інфляції на рік), тоді, як прем'єр веде переговори у Вашингтоні, це — гросмейстерський хід.

До того ж, повернутися до колишнього утопічного сценарію — означало уникнути дошкульного зобов'язання з індексації доходів громадян. Воно, якщо пригадуєте, виникає з моменту, коли рівень місячної інфляції перевищує 5 відсотків. Аби ж то не знати, як хитруни натирають термометра!

До речі, ціни реєструються з 1 по 25 число місяця, чим, власне, і пояснювався низький рівень інфляції в 0,2% у серпні. Тож серпневий недобі... мав би відобразитися у вересні.

Мінекономіки бадьоро рапортує, що інфляція у вересні становила 3,8 відсотка, а народ не поділяє ентузіазму цього відомства. Уряд при цьому зберігає олімпійський спокій, оскільки дуже добре розуміє, що для перевірки такої звітності знадобилися б результати щоденного моніторингу кон'юнктури цін на товарному ринку. Реально здійснити це н... можливо через відсутність засобів для контролю за десятками тисяч груп товарної пропозиції. Тому, зрештою, ця нездійсненна ідея і спливає в антикризових заходах уряду: мовляв, усе робили «за наукою».

Кредити на... проїдання

Відвертість тижня

Станом на 1 вересня державний зовнішній борг України становив 10 мільярдів 243 мільйони доларів, підкреслив Президент України на зустрічі з головами районних рад, які навчаються в Інституті підвищення кваліфікації кадрів Української Академії державного управління, передає ДІНАУ. Хоча у порівнянні з іншими країнами, в тому числі СНД, Україна має найменший зовнішній борг у перерахунку на душу населення, Президент не бачить у цьому причин для оптимізму. Кредити, за його словами, беруться на погашення дефіциту бюджету, тобто «в основному, на проїдання». За даними, які навів Президент, борг по кредитах країнам СНД становить 2,4 мільярда, міжнародним фінансовим організаціям — 4 мільярди доларів, ще 3,7 мільярда становлять борги по цільових кредитах та іноземних кредитних лініях.

Ми змушені сьогодні брати іноземні кредити тільки під дефіцит бюджету, констатував Президент.

Дама із Амстердама везла «колеса»

Розслідування тижня

Співробітники відділу боротьби з міжнародним наркобізнесом Служби безпеки України запобігли надходженню в нашу країну нового сильнодіючого наркотика, віднесеного до групи небезпечних психотропних речовин.

20-річну уродженку Керчі було затримано під час проходження митного огляду в аеропорту «Бориспіль». Дівчина поверталася на батьківщину з Амстердама, де нібито проживає її наречений. За останній час це не перша спроба ввезення в Україну наркотичних речовин з Голландії, де торгівлю ними легалізовано. Але вперше співробітники правоохоронних органів стикаються саме з таким препаратом.

Експертиза визначила: вилучені таблетки — це сильнодіючий наркотик метилендіоконметамфетамін (МДМА), вироблений з амфетамінового ряду, за дією на організм аналогічний добре відомому ЛСД. Цей наркотик заборонений у всьому світі і його незаконне розповсюдження карається дуже суворо. У нашій країні це перший випадок вилучення МДМА, що не застосовується ні в медичних, ні в дослідних цілях. Комітет з контролю за наркотиками при Міністерстві охорони здоров'я України відносить МДМА до групи №1 — особливо небезпечних психотропних речовин.

Дошка пошани

Пропав курс

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик нишпорить по закутках. Пил стовпом.

— Юзику, щось загубив? Гранати, міни?!.

— Та курс шукаю! Президент, пам'ятаєш, сказав: «Головне не те, хто стане наступним президентом, а те, щоб курс, який заклали, продовжувався...»

— Юзику, не рви пупа, не шукай, тобі ж сказано: курс закладений... заставлений, перезаставлений!

— Кіндрате, га, Кіндрате, — Юзик чухає потилицю, — а наші правнуки нинішній курс викуплять, чи як?

— Так отож!

Ідейне членогубство

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів».

Сеня радісно зустрічає лікаря:

— Я готовий!

— До чого, Сеню!?

— Як? До операції! Можете відрізати мені оцю штуку, — Сеня грайливо показує очима униз, у своє галіфе...

— Сеню, але навіщо?

— Ге, я тоді писатиму на стінах усе, що думаю про уряд.

— Так пиши собі на здоров'я...

— Знайшов дурника! А мені тоді припишуть, що я хотів зґвалтувати усіх ваших беззубих санітарок. Редактора «Правды Украины» за що пов'язали, до в'язниці запроторили? За письмо-критику?! Ні — за сексуальні домагання!.. А у мене, коли відчикрижити.., — я тільки тоді спокійно тавруватиму дійсність...

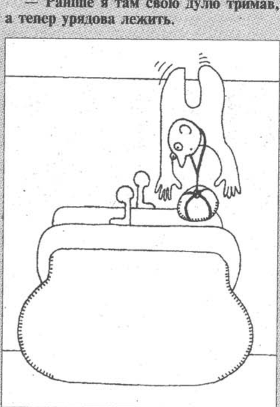
Нікуди дулю приткнути

— Чув, що ти вже послухався уряду й живеш по кишені?

— Ні, це моя кишеня послухалася уряду!

— І що?

— Раніше я там свою дулю тримав, а тепер урядова лежить.

Кожен іде до своєї матері

Леонід Грач, голова кримського парламенту: «... В Беловежской Пуще я ощутил себя, как на могиле Родины матери. А так в Белоруссии все по-старому, значит, хорошо»...

Від чергового: ***між іншим, «Родина-мать» по-старому стоїть у Києві над Дніпром. І наш президент-батько теж вважає, що все «хорошо».***

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Анатолій МАРЧЕНКО, журналіст

Несерйозно, пане Президенте

(Початок на 1-й стор.).

Що має Україна для успішного виконання ролі посередника у розв'язанні заплутаного югославського клубка? Незаперечний авторитет у Європі, довіру сербів, косовських албанців чи членів НАТО, яке от-от вдарить по території СРЮ? Навряд чи. Попри вже сумнозвісний оптимізм нашого керівництва щодо якоїсь особливої ролі нашої країни в системі європейської безпеки, мусимо відверто сказати: Україна нині — не та держава, до думки якої прислуховуються. Особливо в екстремальних ситуаціях. І, думається, насамперед через непослідовну і безхребетну зовнішню політику того-таки керівництва. Воно на багатовекторному роздоріжжі — і досі не знає не тільки, куди рухатися, а й навіть дивитися...

Далі. Чи має українська дипломатія хоч якийсь досвід у посередницькій діяльності? Які конфлікти розв'язували наші посередники? Жодних. Красномовний приклад — Придністров'я. Ми там є посередниками: а ситуація ж значно простіша, ніж косовська, — хоча б тому, що немає війни чи її загрози. Отже, коли Київ і має якийсь значний невикористаний миротворчий потенціал (читайте заяву Президента), то ліпше було б спрямувати його не на далеке Косово, а на землі своїх південних сусідів.

Словом, складається враження, що заява Президента зроблена лише для... самої заяви. Якщо хтось у президентській адміністрації (а, ймовірніше, ця «суперідея» народжена саме там) думає, що такі акції сприятимуть підвищенню українського авторитету, — то глибоко помиляється. Ніхто й ніде не вітає порожніх, не підкріплених жодними аргументами заяв. А надто, коли йдеться про такі серйозні речі, як Косово. Можна лише поспівчувати працівникам МЗС, які змушені втілювати нову президентську ідею в життя...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

Хто дасть копієчку на скасування «вишки»?

СУМНОЗВІСНА проблема скасування Україною смертної кари має, окрім політичного, і економічний бік. Адже в разі заміни «вишки» на довічне ув'язнення доведеться будувати відповідні тюрми. А враховуючи нинішній рівень злочинності, можна стверджувати — вони мають бути чималими.

Поки що ніхто не називав суму, в яку стане виконання Україною як членом Ради Європи зобов'язання скасувати смертну кару. Принаймні, на прес-конференціях, присвячених скандалам у відносинах України та Ради Європи, на численні запитання щодо цього конкретної відповіді ніколи не звучало — можна було почути лише про «мільйони».

Кореспондент «ГУ» спробував з'ясувати хоча б нинішню кількість смертників та вартість їхнього утримання. Але, сказали в Департаменті виконання покарань, на ці теми розмовляти можуть лише сам начальник та його перший заступник. Вони ж були хто у відрядженні, а хто у відпустці. У відомчій газеті «Закон і обов'язок» повідомили, що на утримання одного ув'язненого держбюджет витрачає нині понад 100 гривень на місяць, не враховуючи зарплатні персоналу тюрем і колоній.

Щодо кількості смертників, то можна зробити лише певні припущення. За інформацією Ради Європи, на грудень минулого року в Україні нараховувалося 264 засуджених до страти в'язнів. Зважаючи на те, що українські суди виносити смертні вироки не припиняють (бо законодавчо смертну кару досі не скасовано), то, можливо, нинішня цифра близька до 300.

Класичне запитання: хто б міг допомогти у цій непростій ситуації? Можливо, Рада Європи, яка вперто наполягає скасувати смертну кару? Найпевніша відповідь: навряд чи...

Річ у тім, що Рада Європи — правозахисна організація з мізерним, порівняно з економічними «колегами», бюджетом (приблизно 200 мільйонів доларів на рік) —не в змозі фінансово забезпечувати виконання зобов'язань своїми членами. Постійний представник нашої держави при Раді Європи Олександр Купчишин розповідає:

— У квітні на банківському рахунку Ради Європи відкрито спеціальне відділення для цільових, саме для України, коштів, які використовуватимуть для впровадження альтернативного смертній карі засобу покарання. Але поки що, на жаль, там порожньо. Хоча і ми у Страсбурзі, і МЗС проводить відповідну роботу з пошуку спонсорів. Я, наприклад, мав тут зустріч із колегою з Ліхтенштейну — а саме пані Вольвенд є головним ідеологом тиску на Україну в питанні скасування смертної кари. На мою думку, було б символічним, аби саме Ліхтенштейн зробив перший внесок. Також говорив на ці теми з представниками Японії. Всі погоджуються, але грошей поки що, на жаль, немає.

До інформації від нашого посла слід, очевидно, додати міркування глави української делегації в ПАРЄ Бориса Олійника: рахунок-то є, але сумна практика отримання (точніше — неотримання) західної допомоги на нужди Чорнобиля викликає великі сумніви, що хтось дасть грошей...

З іншого боку: коли не дають навіть на реальні речі (Чорнобиль чи облаштування кримських татар), то хто ж дасть на те, чого ще немає і, з огляду на заяви деяких політиків, може й не бути? Поки що безперечним здобутком є ухвалення в першому читанні нового Кримінального кодексу, який не містить «смертних» статей. Проте, як не раз зазначав Борис Олійник, це лише початок, і головна частина процесу — попереду... Одне слово, простягнута рука залишається порожньою, і навряд чи слід очікувати, що хтось візьме й кине копієчку.

Дешевше ходити пішки

Більш як на 9 відсотків скоротилося за останній рік виробництво на заводах трьох провідних автомобілебудівних компаній Японії – «Тойоти», «Ніссана» та «Хонди». Про це свідчать опубліковані статистичні звіти про стан справ на підприємствах галузі всередині країни в минулому серпні.

На тлі загального спаду в японській економіці та скорочення попиту особливо погано йдуть справи у «Хонди»: виробництво на її заводах порівняно з серпнем 1997 року знизилося на 10,8 відсотка. Це пов'язують із труднощами, яких компанія зазнає не лише всередині країни, а й з упровадженням нової модифікації своєї легкової машини «Сівік» на західноєвропейську ринку. Відповідно, на 9,2 та 7,3 відсотка впав випуск автомобілів на японських заводах «Ніссана» та «Тойоти». Остання тим часом залишається безперечним лідером галузі.

Трохи оптимістичніші справи у «Міцубімі мотор» та «Мазди», що посідають четвертий та п'ятий рядки у списку провідних автомобільних компаній Японії. У серпні — порівняно з тим самим місяцем рік тому — виробництво на їхніх підприємствах збільшилося, відповідно, на 1,8 та 0,8 відсотка. На думку експертів, це пояснюється успішним впровадженням нових моделей — і насамперед компактніших, дешевших та економічніших «міських джипів».

Японські автомобільні заводи у серпні випустили понад 492 тис. машин, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Марат ЗУБКО, «Голос України» (з Гельсінкі)

Вони працювали відмичками

У Данії спалахнув новий скандал, пов'язаний з діяльністю служби безпеки ПЕТ

Данське радіо передало програму з участю колишніх співробітників цієї таємної служби, які визнали, що здійснювали обшуки у квартирах активістів лівих партій без відповідних ордерів. Вони також визнали, що часто відкривали двері відмичками чи спеціально замовленими дублікатами ключів, а в приміщеннях фотографували й переписували буквально все. Це траплялося не лише за часів «холодної війни», але й у порівняно недавні 80-і роки.

Як бачимо, у рамках західної демократії теж припускаються порушень законів задля горезвісної «політичної мети». А мета полягала в тому, щоб тримати під контролем членів Комуністичної партії та Партії лівих соціалістів, а також інших політичних об'єднань, погляди яких лівіші від поглядів соціал-демократів. Передача викликала такий резонанс, що Міністерство юстиції змушене було втрутитися.

— Ми зробили на радіо запит плівки передачі й направили її державному прокуророві, попрохавши визначити, чи треба порушувати спеціальне розслідування діяльності ПЕТ, —заявив представник цього міністерства Ларс Ларсен.

А всього лише місяць тому служба безпеки Данії пережила інший скандал: коли з'ясувалося, що в 60—70-і роки її співробітники вели постійну реєстрацію... поглядів Компартії та Партії лівих сил, які, до речі мовити, діяли відповідно до конституції країни.

Агенти ПЕТ, які брали участь у програмі, змушені були виступити анонімно, оскільки побоюються репресій з боку влади. Як бачимо, картинка данської демократії не така райдужна, як її часом представляють. Однак данська історія не унікальна. Схоже бувало і в інших країнах Північної Європи.

Люди й події

Потрійний лідер

КОЛИШНІЙ словацький посол в Україні, а нині — лідер Партії лівих демократів Словаччини Йозеф Мігаш тепер у себе вдома нарозхват. Не дивно, адже саме парламентські голоси його партії здатні були надати право на формування уряду або нинішньому прем'єрові Мечіару, або опозиції. На цьому тижні Мігаш вирішив, що з Мечіаром йому не по дорозі, і пристав до трьох опозиційних партій.

Проблема для НАТО

У СВОЄМУ нестримному прагненні бомбардувати Югославію Північноатлантичний альянс зовсім забув про ще одну «загрозу» — білоруську. Але вона нагадала про себе сама: президент Лукашенко заявив, що готовий надати Югославії будь-яку допомогу, включаючи й військову. Щоправда, невідомо, хто ж тоді збиратиме врожай бульби — саме цим, за повідомленнями преси, займаються нині білоруські збройні сили.

Випустили пару

ОЧЕВИДНО, терпець Ірану стосовно афганських талібів таки уривається. Днями іранський президент Мохаммад Хатамі навіть назвав цих войовничих мусульман «негідниками». Незважаючи на такє «випускання пари», загроза ірано-афганської війни залишається — про це можна судити хоча б із наявності на афганському кордоні 270 тисяч готових до бою солдатів. Вже відбулася перша збройна сутичка.

Супергласність

РІШЕННЯ Сенату США про надання іракській опозиції 100 мільйонів доларів для повалення Саддама Хусейна вразило своєю відкритістю — раніше такі акції американці ретельно засекречували. Привселюдна демонстрація валютного виміру рішучості у боротьбі проти іракського лідера за рівнем гласності може позмагатися хіба що з телетрансляцією відвертої розповіді президента Клінтона про його стосунки з Монікою Левінські.

Спізнилися...

БОРИСУ ЄЛЬЦИНУ «не все одно», що в країні є проблеми, які виводять людей на вулиці, — таку новину повідомив журналістам прес-секретар глави РФ Дмитро Якушкін. Але було вже пізно. Непоінформовані про активну президентську позицію росіяни масово вийшли на демонстрації протесту і, окрім іншого, вимагали їхньої відставки Бориса Миколайовича.

(Початок на 1-й стор.).

Наказ головного редактора від 7 жовтня 1998 року

У зв'язку із затриманням О. Горобця за сексуальні домагання та з метою убезпечення репутації головного редактора «ГУ» **наказую:**

— встановити в кабінеті броньовані двері з вічком. Кожний, хто заходить до головного редактора, стає в зону огляду;

— у приймальні терміново здійснити статеву реформу: секретарку замінити секретарем;

— помічника головного редактора з кадрів виселити з кабінету напроти в підвал;

— співробітникам жіночої статі заходити до кабінету редактора тільки в супроводі двох співробітників чоловічої статі;

— для постійного функціонування відкрити запасний вхід. Чоловікам, як джентльменам, вхід до редакції через парадні двері суворо заборонений;

— працівницям бухгалтерії документи, призначені для візування головним редактором, писати розбірливим чоловічим почерком;

— завідувачкам відділів і оглядачам жіночої статі на редакційні планірки, летючки й наради з участю головного редактора з'являтися у паранджі (начальнику оргвідділу І. Остапенку забезпечити придбання цього виробу в редакції «Зоря Сходу»). Як виняток, принциповим християнкам дозволяється приходити у тернових хустинах з низько запнутим чолом;

— оглядачеві Людмилі Коханець підписувати свої матеріали псевдонімом Некоханець. Загострити у відповідних органах питання про зміну прізвища.

— редакційну футбольну команду розформувати. На її основі створити громадський комітет оборони редактора від посмішок співробітників жіночої статі;

— на помічника головного редактора з соціальних питань Я. Гальченка покласти виконання обов'язків інспектора з протисексуальної безпеки (за сумісництвом).

Наказ довести до відома всіх співробітників апарату і власкорівського корпусу.

Відповідальність за виконання наказу покладаю на сумління кожного зареєстрованого у відділі кадрів кадра.

Головний редактор газети С. ПРАВДЕНКО.

З юридичним відділом погоджено. Наказ вступає в силу з дня його опублікування.

У редакції з розумінням поставилися до вимог, викладених у наказі. Творчі і технічні працівниці, як найвідповідальніша частина колективу, вирішили ще активніше включитися в боротьбу за звання «Найцнотливіша редакція України». На загальних жіночих зборах, присвячених обговоренню наказу, було одностайно схвалено додаткові заходи для убезпечення репутації головного редактора. Жінки зобов'язалися:

— придбати скромні чернечі однострої. На день журналіста, Новий рік і 8 березня дозволяється пришпилювати невеликий білий комірець;

— під час випадкових зустрічей з начальством чоловічої статі в коридорах редакції негайно повертатися до стіни;

— матеріали задумувати, виношувати, писати й подавати до друку з опущеними долу очима;

— губну помаду і туш при вході до приміщення здавати черговому вахтеру;

— на щоденних жіночих планірках солідаризуватися з туркенями: «У Стамбулі цнотлива жінка навіть від півня тікає»;

— регулярно подавати інспектору з протисексуальної безпеки характеристики та оцінки з поведінки від власних чоловіків, братів, батьків, наречених.

Витяг з протоколу загальних жіночих зборів надіслано до Генеральної та Радянської районної прокуратур (за місцем розташування редакції). Копії вручили через п. Гальченка головному редактору та його дружині. Гасло дня: ні дня без цноти!

Голова президії зборів Людмила КОХАНЕЦЬ.

P. S. У порядку самодисципліни автора виявила ініціативу: переставила апарат прямого зв'язку з редактором зі своєї тумбочки на стіл співробітника чоловічої статі (довідка від його дружини з візою двох синів додається). Її приклад наслідували ще три співробітниці. Решту взяв «на замітку» громадський комітет оборони.

Бережіть цноту одне одного — це загальнодержавне надбання!

Довідка для нащадків, до яких, можливо, ці документи «ГУ» потраплять не в повному обсязі: вищезгадані події відбувалися у п'ятий рік ери Президента Кучми, коли прем'єром був Пустовойтенко, Генеральним прокурором — Потебенько, міністром внутрішніх справ — Кравченко. Саме тоді в боротьбі з опозицією в новій Україні почали використовувати підсадних дам. Хоча в принципі —нічого нового. Пригадуєте: 7 листопада 1990 року, Хрещатик, підземний перехід, дама на розкладачці, Степан Хмара, Генеральний прокурор — Потебенько.

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

Побачимось у Львові, друже Гамлет

(Початок на 1-й стор.).

Дуже особисте

З Автанділом Варсимашвілі ми познайомилися шістнадцять літ тому. Він, тоді ще юний і кучерявий, поставив виставу в Києві. Виставу грубо закрили. Все, що Автанділ робив, було для мене взірцем свободи, яку тоді в Києві мало хто мав. Це мені часто згадувалося як духовна опора молодості — мовляв, у мене позаду щось-таки було, хороше й справжнє. Під час війни 1993 року я був у Грузії й серед солдатів мимоволі шукав когось схожого на Автанділа. Адже то були солдати Свободи, і хтось із них мусив нагадувати Автанділа. Зустрівши його у Львові, я згадав про це, і він сказав незворушно: «Меня там не было, я тогда ставил спектакль в Италии». Я пропустив цю фразу повз вуха, але наступного дня знову згадав її, коли дивився автанділового «Гамлета». Перший акт був такий поганий, що в антракті поменшало публіки. Я лишився з мазохістичних міркувань: мовляв, нехай до кінця загине ілюзія юності й свободи. Скоро стало зрозуміло, що перший акт був лише своєрідною провокацією, справжній «Гамлет» почався у другому акті, і це був «Гамлет», якого ми ще не бачили — трагедія начитаного, але бездушного егоїста, котрий залишає після себе купу трупів і спустошену землю... Автанділ знову показав свободу суджень. І ми з ним могли спокійно дивитись одне одному в очі, бо юність минула немарно. А Гамлет (Гоча Капанадзе) отримав приз за кращу чоловічу роль на фестивалі.

А. ВАРСИМАШВІЛІ

Постановили назвати...

Фестиваль відкрився елегантним «Дон Жуаном» Київського Молодого театру (постановка Стаса Мойсеєва). А через кілька днів Стас несподівано виїхав додому —виявляється, у нього народився син. Фестивальна братія тут же утворила спеціальну комісію, яка наполегливо запропонувала щасливому батькові назвати сина Левом — на честь фестивалю. Мойсеєв-старший подякував за честь і назвав сина іменем іншого галицького князя — Данила.

Два Романи

Перед «Саломеєю» Романа Віктюка 1-й Дитячий театр Львова показав «Мауглі» в постановці Романа Валька. Як не дивно, ці дві вистави «запаралелені» не лише іменами режисерів. Схожа й схема конфлікту: зграя — проти людини. Лиш у Романа Валька все — грубіше, прямолінійніше й песимістичніше, ніж у Романа Віктюка. Після Віктюкової вистави ми з Вальком ішли проспектом Свободи і я намагався довести: мовляв, ви, пане Романе, даремно так похмуро дивитеся на дійсність. Он, погляньте, народ гуляє-веселиться! Раптом неподалік якийсь чоловік «з народу» вліпив ляпаса своїй супутниці. Вона впала в калюжу посеред проспекту Свободи, а їхня дитина заверещала диким голосом. Говорити далі не було про що. До речі, вистава театром не прийнята, і після гастролей, влаштованих самим Вальком, «Мауглі», очевидно, більше не гратимуть. Спробуй після цього бути оптимістом.

Дуелі польових командирів

Своєрідним був «Гамлет», яким завершувався фестиваль. Його привіз режисер Санду Васілакі (Кишинів, театр «Міхай Емінеску»). Тут Гамлет повернувся з європейського університету зовсім не в Данське королівство, а кудись у занедбаний закуток Азії, де всі ходять босі, напівголі й обов'язково з ножами. І король, і Лаерт, і сам Гамлет — такі собі польові командири, для яких питання «бути чи не бути» стоїть дуже конкретно й вирішується дуже просто. Мимоволі думаєш: омріяний нами всіма шлях до Європи вже втрачено, і все, що робиться в цьому «Гамлеті», дуже схоже на те, що діється на всьому пострадянському просторі...

Погане слід аналізувати гарно

...А втім — не «на всьому»! Литовці (Вільнюський Малий театр) привезли «Маскарад» Лермонтова у постановці Рімаса Тумінаса, де погляд на наш грішний світ — спокійний, іронічно-філософський. Дуже красивий і довершений спектакль. Тут є мудрий натяк: робити погані вистави про погане життя — дуже погано. Адже краще від цього нікому не стане!

Коли Франко був просто Йваном

«Украдене щастя»

Несподіванка фестивалю — «Украдене щастя» львівського «Театру в кошику» (режисер Ірина Волицька, грають Лідія Данильчук, Роман Біль, Михайло Барнич). Враження таке, ніби не існувало багатолітньої традиції трактувань цієї п'єси, а просто вони зустріли на вулицях Львова молодого й невідомого хлопця Івана на прізвище Франко й сказали йому: «Ваню, не бійся, ми поставимо твою п'єсу так, що тобі соромно не буде!» І — поставили.

Обличчя часу

Впадала у вічі одна річ: практично в жодній з фестивальних вистав, звідки б вона не була, нема героя з певним обличчям. Обличчям, яке, грубо кажучи, хоча б натякало на ідеал нашого часу. Отже, ми не знаємо, чого прагнемо, куди йдемо й на кого хочемо бути схожими. Кричимо «Європа!» — а яка вона? Ось зібралися театри з Європи — і що? У виставі «Cinema» краківського театру КТО люди розпадаються на уламки; у грузинів герої стоять по коліно у стружках з людських кісток; у Віктюка люди взагалі одної статі. Втім, мені запам'яталися двоє: Володимир Мовчан (львівський театр «Воскресіння», вистава Ярослава Федоришина «Дорога в Дамаск») та Жолт Трілл (берегівський угорський театр, вистава Аттіли Віднянського «Вбивство в соборі»). Поголені голови Мовчана і Жолта Трілла наводили на думку про солдатів-новобранців, котрі попри все намагаються виконати життєву місію і не піддатися своєму проклятому часові.

В. МОВЧАН

Прояви народної любові

...Податкова інспекція з'явилася у «Воскресінні» й взялася перевіряти квиткове господарство. Все б нічого — але це було рано-вранці у неділю! А секрет простий: саме того дня мусила йти «Саломея» Віктюка, а податківці теж люблять мистецтво. Взагалі ж публіки в театрах під час фестивалю було малувато (грошей нема!) — та на безкоштовних вуличних виставах люди збиралися буквально тисячами!

Не всі приїхали

На жаль, через нестачу коштів, Львів побачив не все, що заявлено в афіші. Не приїхала з Бєлграда «Бочка з порохом», яка могла стати окрасою фестивалю. Скупо показався Київський Експериментальний театр. З малозрозумілих причин не увійшов до основної програми «Синій автомобіль» Яр. Стельмаха (у головній ролі — блискучий Олексій Вертинський, Київський Молодий театр). Не було в програмі «Гамлета» заньківчан і «Садка вишневого» Львівського театру імені Курбаса. Можливо, ці вистави й не вплинули б на розподіл премій, але дали б повнішу картину нашого театрального життя. Приміром, приємно було бачити позаконкурсну роботу учнів київської драматичної школи-студії Олександра Кочнєва — світлі й симпатичні діти, справжнє чисте мистецтво.

Пані Лариса

Звісно, були всілякі негаразди, переноси й відміни вистав, що й не дивно, адже «Золотий лев» тримався лиш на чесному слові кредиторів. Тим приємніше було зустріти там людей, котрі поводилися так, наче живуть у благополучній країні. Приміром, головний адміністратор фестивалю Лариса Уманцева, колишня актриса. Заходиш до неї просити квитка, а вона заклопотана, і ти, щоб не надто надокучати, кажеш: «Мені хоча б на оце, а на оце я не прошу!» А вона: «Як то не просите? Та ви що?! Це обов'язково треба подивитися!»

Ви бачили таких ненормальних адміністраторів?!

Британський лев у місті Лева

Міжнародне журі, очолюване британцем Джоном Елсомом, теж поводилося так, як у цілком нормальній країні: чотири з п'яти премій воно віддало мистецьки-бездоганному литовському «Маскарадові». В останній день я запитав містера Елсома: «Ви скучили за домівкою?» — «Так, — відповів він, — але це не заважає мені милуватися Львовом і тим, що тут відбувається!» — «А вам уже тепер, на порозі від'їзду, не хочеться знову повернутися сюди?» — «Хочеться, — сказав містер Елсом, — і навіть хочеться знову дати вам інтерв'ю!..»

...Наступного разу це станеться у 2000 році. Сподіватимемося — станеться обов'язково!

Львів — Київ.

Фото автора.

Той вітер не вартий тих грошей

(Початок на 3-й стор.).

Три місяці — не п'ять років

Закон про всеукраїнський та місцеві референдуми передбачає, що Верховна Рада призначає всеукраїнський референдум з питання про дострокове припинення повноважень Президента України, якщо цього вимагають не менш як три мільйони громадян України, які мають право брати участь у референдумі. Випускаю всі можливі перешкоди на шляху утворення і реєстрації ініціативних груп всеукраїнського референдуму, а лише акцентую увагу на деяких вимогах закону. Скажімо, Верховна Рада за наявності трьох мільйонів підписів громадян, котрі мають право брати участь у референдумі, має ухвалити рішення про його призначення більшістю голосів — не менш як дві третини від загальної кількості народних депутатів України.

Тепер щодо часу. Дата проведення всеукраїнського референдуму призначається не раніше як за три і не пізніше як за чотири місяці від дня прийняття рішення про його проведення. Виходить, що коли підписи буде зібрано, скажімо, у грудні, то референдум може бути призначений на березень-квітень. Водночас чинний закон про вибори Президента передбачає, що чергові вибори Президента призначаються Верховною Радою не пізніше як за шість місяців до закінчення повноважень Президента України і чотири місяці до дня виборів. Нагадаю, цей день —остання неділя жовтня 1999 року. Отже, у липні залишатиметься чотири місяці до дня проведення президентських виборів.

А от що означає «шість місяців до закінчення повноважень Президента»? Якщо його обрано в липні 1994 року на п'ять років, то, мабуть, логічно, що повноваження завершуються у липні 1999-го? Тож, виходить, що за чинним законом про вибори Президента України Верховна Рада має призначити їх уже в січні на жовтень 1999 року. Це коли не проводити референдум про недовіру, а дотримуватися чинних законів.

А позачергові вибори можуть бути призначені Верховною Радою не пізніше як за чотири місяці до дня їх проведення, тобто в липні. Їх можуть призначити за відповідними результатами референдуму. Якщо вибори будуть позачергові, то вони можуть бути проведені лише на три місяці раніше за чергові. Тож чи є сенс город городити? Тим більше, що Конституція надає Президентові право видавати укази з економічних питань, не врегульованих законами, лише протягом трьох років з дня набрання чинності Конституцією. Тобто з 28 червня 1999 року таких указів Леонід Кучма вже не видаватиме... Хоча до того часу поруйнувати можна багато що. Та три місяці — не п'ять років.

І ще одне. Для проведення всеукраїнського референдуму Верховна Рада має утворити центральну комісію зі всеукраїнського референдуму. До того часу її функції виконує ЦВК по виборах народних депутатів України — по виборах Президента України, котру, як відомо, призначено Верховною Радою за поданням Президента. А ще в референдумі, для визнання його таким, що відбувся, має взяти участь не менше двох третин від загальної кількості громадян, внесених у списки для голосування. Враховуючи уроки парламентських виборів, не важко прогнозувати провал референдуму, що може стати аргументом на користь упереджено переслідуваного опозиціонерами Леоніда Кучми. А ще як оперуватимуть шаленими цифрами вартості проведення акції, то Леонід Данилович здаватиметься ощадливим і добрим батьком, котрого гуртом зібралися бити... Дивись, жалісливий народ і захистить.

Тож, мабуть, краще, щоб фракції та групи в парламенті, авторитетні політики не ламали списи на мітингах і в штабах. Не розтринькували таланти, а зосередили їх на створенні ефективного законодавчого поля. Ось нехай би воно не давало можливості оббирати й обдирати державу, підтримало того, хто працює, било чиновництво, котре гріє руки на багатті економіки. Треба робити екстрені кроки.

А збирати підписи за референдум про недовіру чи розгортати процедуру імпічменту, тобто братися за реалізацію справді демократичних, але суто політичних інструментів народовладдя, — лише марно відвертати кращі сили суспільства на боротьбу з політичними млинами. Той вітер не вартий тих грошей.

Нехай краще готуються кандидати. Може, серед них ми й побачимо свого президента.

Медаль правозахисникові

Голову меджлісу кримськотатарського народу, народного депутата України Мустафу Джемілєва нагороджено в Женеві медаллю імені Фрітьофа Нансена за його величезний внесок у справу повернення кримських татар на їхню батьківщину.

Виступаючи на церемонії вручення, Мустафа Джемілєв, зокрема, зазначив, що високий рівень безробіття серед кримських татар, відсутність елементарних житлових умов, загроза зникнення їхньої мови, національної культури та традицій створюють передумови для виникнення «серйозних ускладнень» у Криму.

За його словами, у цій ситуації для кримських татар «дуже важлива і моральна, і практична підтримка з боку міжнародних організацій». Солідарність людей, що надають підтримку кримським татарам, сказав Мустафа Джемілєв, допомогла кримським татарам «жодного разу, на жодному з етапів свого національного руху не відступити від принципів ненасилля, не піддатися спокусі взятися за зброю і обстоювати свої права ціною пролиття чужої і власної крові».

Він також підкреслив, що, незважаючи на важке становище, Україна є головним донором і вирішальним учасником у справі відновлення прав кримськотатарського народу.

Оголошення

Закрытое акционерное общество «Ялита»

сообщает, что 1 декабря 1998 г. состоится общее собрание акционеров по адресу: г. Москва, ул. Ибрагимова, 15, в помещении института «Гипрокаучук».

Повестка дня:

1. О правомерности решения общего собрания акционеров от 18 февраля 1997 г. об исключении отдельных акционеров из состава ЗАО «Ялита».
2. Утверждение размера уставного фонда по состоянию на 01.12.98 г. и размера долевого взноса каждого из учредителей.
3. Принятие изменений и дополнений к уставу общества.
4. Уменьшение уставного фонда общества.
5. Утверждение мероприятий о мерах по завершению строительства и финансирования работ.

Начало собрания в 10.00.

Регистрация участников с 9.00 до 9.45.

Для участия в работе общего собрания акционеров при себе необходимо иметь паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, а для полномочных представителей акционеров, кроме этого, — оформленную надлежащим образом доверенность на передачу им права голоса на общем собрании.

До уваги акціонерів

ВАТ «Кам'янський машинобудівний завод»

повідомляє, що загальні збори акціонерів АТ відбудуться 27 листопада о 10.00 в приміщенні районного будинку культури за адресою: Черкаська обл., м. Кам'янка, вул. Декабристів, 9.

Реєстрація учасників з 8.00 до 9.30.

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік та 9 місяців 1998 року.
2. Внесення змін до статуту та внутрішніх нормативних документів ВАТ.
3. Вибори спостережної ради.
4. Вибори ревізійної комісії.
5. Вибори голови правління.
6. Про створення дочірніх підприємств.
7. Різне.

Для участі у зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу, доручення на право участі у зборах (для представників).

З проектами документів по порядку денному зборів можна ознайомитись за адресою: Черкаська область, м. Кам'янка, вул. Леніна,40.

Телефон для довідок: (8-04732) 2-14-75.

ВАТ «Львівхім»

27 листопада 1998 р. проводить позачергові загальні збори акціонерів за адресою: м. Львів, вул. Механічна, 2.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління та керівників підрозділів по результатах діяльності товариства за 9 міс. 1998 р.
2. Затвердження положень АТ.
3. Прийняття нової редакції статуту АТ.
4. Різне.

Для участі у зборах акціонерам мати при собі паспорт.

Контактні телефони (0322) 52-51-05; 52-10-95.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 411/5-4 про визнання банкрутом ВАТ «Кирнасівський цукровий завод» (288300, Вінницька обл. смт Кирнасівка, р/р 26005200081001 в АПБ «Україна» м. Тульчин, МФО 302311).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ВАТ Ніжинський «Агротехсервіс»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 25 листопада 1998 року о 12.00 за адресою: Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Носівський шлях, 5.

Порядок денний:

1. Затвердження статуту із змінами.
2. Прийняття положень ВАТ.
3. Вибори керівних органів ВАТ.
4. Різне.

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 12.00. При собі мати документ, що посвідчує особу.

Для одержання довідок та інформації звертатися за телефоном: (04631) 3-13-39.

Правління ВАТ.

Зміни і доповнення до інформації про дев'яту емісію акцій АКБ «Український банк торгового співробітництва»

Прості іменні акції дають право голосу на загальних зборах акціонерів за принципом: 1 акція — 1 голос, право на отримання дивідендів у встановленому загальними зборами акціонерів розмірі, на участь в управлінні банком, на участь у розподілі майна при ліквідації банку та інші права, передбачені чинним законодавством.

Початок передплати — 20 жовтня 1998 р., закінчення —5 квітня 1999 року.

Особи, які бажають передплатити акції, надають правлінню банку заяву з зазначенням необхідної їм кількості акцій, яка завіряється підписом заявника (для фізичної особи) або підписом уповноваженої особи та печаткою установи (для юридичної особи). На основі заяви укладається договір купівлі-продажу акцій між емітентом та передплатником, згідно з яким покупець повинен внести на рахунок банку не менш як 30% вартості передплачених акцій у строк до закінчення передплати. Кореспондентський рахунок банку № 32004175000 в ОПЕРУ ХОУ НБУ, МФО 351878.

У випадку перевищення запланованого рівня передплати Загальні збори акціонерів банку приймають рішення про прийняття або відхилення зайвої передплати. При відмові зайвої передплати внесені суми повертаються передплатникам не пізніш як за 30 днів. У випадку недосягнення запланованого рівня передплати до 5 жовтня 1999 р. Загальні збори акціонерів приймають рішення про прийняття фактичного обсягу емісії; якщо не вдасться покрити передплатою 60% акцій, емісія вважається такою, що не відбулася.

Дивіденди сплачуються в місячний термін з моменту прийняття рішення про виплату дивідендів юридичним особам безготівково, фізичним особам — готівкою або безготівково на вказаний ними рахунок. Неотримані дивіденди депонуються в банку.

Правління АКБ «УБТС».

Ликвидационная комиссия предлагает к реализации имущество банкрота Закрытого акционерного общества **«Луганский хладокомбинат по хранению, переработке и реализации рыботоваров»**, производительные мощности которого позволяют в месяц выпускать:

— 130 тонн рыбы холодного копчения;
— 30 тонн вяленой рыбы;
— 35 тонн мелкой рыбы холодного копчения;
— 30 тонн полуфабрикатов;
— 20 тонн кулинарных изделий.

Кроме того, имеются холодильные емкости на 800 тонн.

За справками обращаться по телефонам: (06436) 9-10-82, 16-8-52.

г. Лутугино Луганской области.

Народний календар

Для роботящого Федота і в жовтні знайдеться робота

14 ЖОВТНЯ — Покрова. З Покрови й аж до Великодня справляли вечорниці, а ще — гуляли весілля, які тривали до пилипівських заговин (27. XI). Це була пора наймасовіших шлюбів. Тому й казали: «Прийшла Пречиста — несе сватів нечиста; а як прийде Покрова — зареве дівка, як корова»; «Покрівонько, Покрівонько, покрий мені голівоньку яков-таков онучею, хай дівкою не мучусь» (або: «... як не хусткою, то онучею, бо дівкою вже надокучило», «... хоч ганчіркою, аби я була жінкою»).

Яка погода на Покрову, такою буде і зима; якщо в цей день сніг не покрив землю, не покриє і в листопаді та грудні.

Прикмети жовтня:

Якщо листя з дуба та беріз опаде чисто — легкий рік, нечисто — на суворе зиму.

Лушпиння на цибулі тонке — зима буде теплою; а грубе та з багатьма «застібками» — холодною.

Якщо вранці туман піднімається, утворюючи хмари, — перед дощем, а як припадає до землі — на сонячний день.

Якщо бур'яни поросли високі, то зима буде сніжною, з частими завірюхами.

Вовча ягода перед дощем особливо пахне.

А ще був випадок

Щоб не блукав без грошей

Нещодавно повертався з нічної зміни додому. На вулицях міста — темрява. Раптом виринули звідкись два юнаки. Зупинили.

— Діду, гроші є?

— Які гроші? Йду з нічної зміни, ледве ноги волочу...

Вони спритно обшукали мої кишені. У гаманці було десять монет по копійці — для онука збирав. Забрали. Один каже:

— Діду, набити тобі пику, щоб без грошей не ходив?

— Воля ваша, — кажу, — вас двоє, а я один, та ще й старий...

Така відповідь, мабуть, сподобалася їм і врятувала мене, бо якби сперечався, «пику» набили б неодмінно —просто так, для розваги.

Ось так ми й живемо. Зате пишаємося, що в нас демократія.

Віктор ІВАНОВ,
пенсіонер.
Кременчук.

Усміхніться!

На ярмарку

— Скільки хочете за свою корову? — 800 гривень. — Дорого. А чому ви її продаєте? — А ви б продавали, якби вона молоко давала?

Хто напідпитку

Бригадир до тракториста: — І коли, нарешті, я побачу тебе тверезим?

— Ось завтра не пийте, то й побачите, — відповідає тракторист.

Іван АСАУЛЕНКО.
Капустинці Яготинського району Київської області.

Здоров'я

Рецепти від Леоніда Павленка

(Інтерв'ю травознавця та перший рецепт дивіться в «ГУ» за 26.09.98 р.)

Суміш № 3 (внутрішнє), у грамах

1.	Глід колючий (квіти)	40
2.	Алтея (квіти)	30
3.	Первоцвіт весняний (квіти)	30
4.	Омела (листя)	30
5.	Мати-й-мачуха (листя)	30
6.	Оман (корінь)	40
7.	Кропива дводомна (трава)	30
8.	Барвінок малий (трава)	20
9.	Сухоцвіт багновий (трава)	20
10.	Жовтушник (листя)	15
11.	Полин гіркий (трава)	10
12.	Липа (цвіт)	10

Ця суміш лікує серцеву задишку.
Готувати і приймати, як і суміш № 1.

Спортивний кур'єр

Фехтування

Ла-Шо-де-Фон (Швейцарія). Чемпіоном світу у змаганнях рапіристів удруге поспіль став киянин Сергій Голубицький.

Велоспорт (шосе)

Чемпіонат світу. Валкебург (Нідерланди). Перегони з роздільним стартом. Сергій Гончар (Україна) виборов «бронзу». А переміг Абрахам Олано (Іспанія).

Футбол

Бориспіль. Відбірковий матч чемпіонату Європи серед юнаків (вік гравців до 16 років). Україна — Югославія — 1:0 (Дендіков, 23).

Контрольний матч. ЦСКА-2 — молодіжна збірна України — 2:4. Поляруш, 5, Городов, 66 — Олійник, 10, Венглинський, 39, Гапон, 63, Котов, 70.

Виконавчий комітет УЄФА прийняв історичне рішення: із сезону 2000/2001 років (а може, уже в наступному циклі) у Лізі чемпіонів виступатимуть 32 команди, а турніри Кубка кубків і Кубка УЄФА об'єднаються в один — під назвою «UEFA CUP».

Баскетбол

Кубок Ронкетті. ЛКС (Польща, Лодзь) — «ТІМ-СКУФ» (Україна, Київ) — 68:71. «Монтана» (Болгарія) — «Енергобаскет» (Україна, Донецьк) —69:76.

Теніс

Відбулося жеребкування Кубка Девіса. Збірна України в турнірі Євро-Африканської зони першої ліги 12—14 лютого (1999 р.) прийматиме команду Білорусі.

Вільна боротьба

Сьогодні о 14.00 у Палаці спорту нашої столиці відбудеться матч-відповідь чвертьфіналу командного чемпіонату світу — Україна—США. Зустріч на килимі суперника наші виграли — 35:28.

Астрологічний прогноз

на 12 — 18 жовтня

ОВЕН. У понеділок, вівторок і суботу потрапите в колектив, неприємний і ворожий вам. Можете опинитися в ситуації, яка обмежить ваші дії і поставить на грань ризику. Несподівано відкриєте дещо, що раніше було приховано від вас. Ви можете перебороти обставини, що складаються, якщо діятимете несподівано і не так, як звичайно. В іншому разі опинитеся один на один.

ТЕЛЕЦЬ. Цей тиждень буде незвичайним, напруженим і дуже відрізнятиметься від усіх попередніх. Те, що було легким і доступним, раптом стане важким, а стосунки будуть у критичному стані. Ваші плани несподіваним і незрозумілим чином зламаються, але пізніше знову відновляться. У вівторок і суботу краще не розпочинати нові справи і далеку поїздку.

БЛИЗНЯТА. З вівторка з'явиться проблема, що стосується когось із родичів чи вашого здоров'я. Вирішення цих питань залежить від уміння швидко орієнтуватися і перебудуватися за нових обставин. Можливо, доведеться відмовитися від чогось, щоб отримати задовільний результат.

РАК. Цього тижня ваші почуття й інтимне життя будуть основною темою, оскільки зіткнетеся з проблемою і навіть переживете невелику революцію. Проблема полягає в тому, що ви опинитеся в полоні минулих почуттів і вам не так легко буде звільнитися від них. Але відключитися від поганих думок зможете тільки в неділю.

ЛЕВ. Ви вступаєте в життєву смугу, коли буде багато клопотів в сім'ї чи пов'язаних з домом, зі зміною домашньої ситуації, нерухомого майна чи з батьками. Ситуація і люди навколо вас раптово і непередбачувано змінюватимуться, плани доведеться коригувати на ходу. Найскладніші ситуації виникнуть у вівторок і суботу.

ДІВА. Будьте уважними, займаючися важливими справами, що стосуються родинних стосунків, поїздки, оформлення документів або відповідальної зустрічі. У вівторок, п'ятницю і суботу такі справи і зустрічі можуть не відбутися з непередбачених причин. У понеділок успіх справи залежатиме цілком від жінок.

ТЕРЕЗИ. У понеділок і середу ви робитимете так, як велить серце, і виберете те, що вважаєте важливим для себе. На диво, результат буде вдалим. В решту днів вам буде важко робити вибір, тому нервуватиметеся і невдало витрачатимете гроші. Ризикуєте нічого не заробити в сфері торгівлі й реклами.

СКОРПІОН. У цілому, залишитеся незадоволеними вимушеними змінами. Ризикуєте поспішити, не врахувавши перешкод, і зробити невірний крок. Можете здійснити нерозсудливий вчинок і через дрібницю посваритися з домашніми. У вівторок, п'ятницю та суботу не починайте перестановок і переїздів, не плануйте важливих розмов з батьками.

СТРІЛЕЦЬ. Вам буде тривожно і неспокійно, але лише через те, що не володієте достатньою (достовірною) інформацією. У вівторок, п'ятницю і суботу не приймайте важливих рішень і не починайте відповідальної поїздки. У середу і четвер у пригоді можуть стати жінки і ті, хто вас підтримує.

КОЗЕРІГ. Цього тижня ризикуєте піддатись емоціям і бути необ'єктивним. Буде важко подивитися на ситуацію збоку, тому марно розпочнете дискусії і гаятимете особистий час. Не поспішайте давати однозначну оцінку людям і ситуації. У вівторок і суботу не приймайте важливих рішень.

ВОДОЛІЙ. У вівторок опинитесь у скрутному становищі по роботі. Доведеться ламати звичне життя, різко змінювати плани і пристосовуватися до нових обставин. Можна сказати, що ви створите проблеми своїм родичам і найближчому оточенню, тому їм не варто розраховувати на раніше заплановані заходи.

РИБИ. Цей тиждень зробить невеликий переворот у вашій душі. Зможете довідатися про щось таке, що здатне ввести вас в оману або «протверезити». Ваш психологічний стан відобразиться на образі — вас можуть не впізнати за вбранням або з голосу. Ризикуєте багато що прийняти за чисту монету, особливо у вівторок і суботу.

А я роблю так

Окуляри не рожеві, але завжди чисті

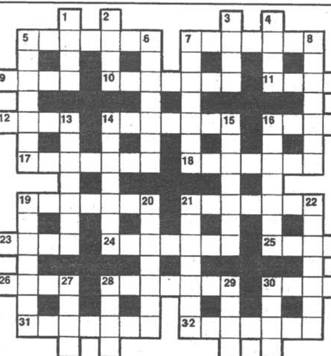
Чимало прикрощів завдають люди, котрі носять окуляри, особливо холодної пори, адже від різкої зміни температури окуляри пітніють. У мене таких неприємностей немає. На поверхню скла окулярів з обох боків наношу тонкий шар мила. Потім чистою сухою полотниною витираю насухо. Ось і весь секрет, чому мої окуляри завжди чисті і ніколи не пітніють.

Ростислав ОНИЩУК.
Луцьк.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Персонаж твору І. Котляревського. 7. Богиня щасливого випадку у стародавніх римлян. 9. Автор роману «Наша людина в Гавані». 10. Напій. 11. Спортивне судно. 12. Морський дороговказ. 14. Колишній футболіст київського «Динамо». 16. Музичний струнний інструмент в Індії. 17. Знаменитий живописець та ювелір у Київській Русі. 18. Відомий кобзар. 19. Людина, яка віддана батьківщині. 21. Джомолунгма. 23. Острів у відомій казці О. Пушкіна. 24. Трактир у ряді країн. 25. Цифра. 26. Твір для одного інструмента. 28. Сузір'я. 30. Збори у Київській Русі. 31. Місто у США. 32. Поет, автор пісні «На долині туман».

По вертикалі: 1. Табір. 2. Спілка селянських письменників в Україні. 3. Архітектурна споруда. 4. Козацький гетьман. 5. В буддизмі — стан повного задоволення. 6. Безбатченко, прийомний син імператора, римський імператор, знаменитий філософ. 7. Відомий лікар-окуліст. 8. Чоловік Клеопатри. 13. 42-й президент США. 14. Поет і громадсько-політичний діяч з Миргородщини, патріот України. 15. Декоративна і лікарська рослина. 16. Жанр кіно в Америці. 19. Артистка, захоплення Т. Шевченка. 20. Рослина для живоплоту, спірея. 21. Один із трьох великих афінських трагіків. 22. Український історик. 27. Аеропорт у Франції, названий на честь сина українського гетьмана. 28. Судина. 29. Візантійський словник і збірник крилатих виразів. 30. Плата за наречену в ряді давньоукраїнських племен.

Відповіді до кросворда, надрукованого 3 жовтня

По горизонталі: 3. Костенко. 6. Антанта. 7. Мальборо. 8. Синкопа. 9. Юстініан. 13. Каштанка. 16. Роксана. 17. Доставка. 18. Острава. 19. Айтматов.

По вертикалі: 1. Басистюк. 2. Санскрит. 3. Кармалюк. 4. Тальоні. 5. Кіприда. 10. Саврасов. 11. Ноосфера. 12. Наманган. 14. Антоній. 15. Аріадна.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 189440.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311195.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0